

predicador -a adj.

|| m. Orador sagrat

predicare m. i f. Inclinat a
fer prèdiques

predicament m. Allò que és
predicat o afirmat del subjecte;
categoria; reputació. Estar en
bon predicament, en mal predi-
cament

predicant adj. i m. Que pre-
dica, dit esp. del ministre
d'una secta